652/02

Den 31. marts 2003 blev i sag nr. 57.278:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har A-lånsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager ved rådgivningsfirmaet Fuld Valuta over selskabets afvisning af at yde forsikringsydelse i anledning af, at han som følge af et ulykkestilfælde er blevet varigt invalideret.

Rådgivningsfirmaet anfører i skrivelse af 26/11 2001 til nævnet følgende:

" **PÅSTAND** Topdanmark skal anerkende, at vores kunde er berettiget til udbetaling efter den tegnede 'Lån-forsikring', herunder betale rente, jf. FAL § 24,

SAGSFREMSTILLING Vores kunde tegnede i 1985 en såkaldt 'Lån-forsikring' via Andelsbanken. Selve forsikringen var tegnet hos Topdanmark.

På forsiden af policen fremgår det, at vores kunde har tegnet en forsikring, der dækker ved 2/3 invaliditet som følge af et ulykkestilfælde.

På bagsiden fremgår betingelserne, og her er det under 'dækning' anført:

> Forsikringen dækker ved en stedsevarende invaliditet på mindst 2/3 som følge af et ulykkestilfælde.

Vores kunde er tilkendt mellemste førtidspension, og dermed opfylder han betingelser for en stedsevarende indvaliditet på mindst 2/3.

Topdanmark har afvist erstatningspligten, fordi selskabet mener, at der er méntabellen, der skal bringes i anvendelse.

Vi er ikke enig heri.

For det første er det ikke en traditionel méngradsforsikring, som vores kunde har tegnet.

Nej, han har tegnet en forsikring, der skulle dække ham ind, hvis han blev mindst 2/3 invalid, og dermed ikke kunne betale for sit lån Med andre ord har han haft den forventning, at det var erhvervsevnetabet, der skulle dækkes.

Dette underbygges af, at der slet ikke i méntabellen er en procentsats, der hedder 2/3-del.

Vi fastholder derfor, at vores kunde opfylder betingelser for udbetaling.

Vi henviser i samme forbindelse til de tilsvarende afgørelser fra Ankenævnet."

Selskaber fremkommer i skrivelse af 27/12 2001 til nævnet med følgende kommentarer til det af rådgivningsfirmaet anførte:

"Forsikrede har den 04.05.1992 til Tryg Forsikring anmeldt, at han er kommet til skade ved et ulykkestilfælde den 22.06.1990.

Dette ulykkestilfælde har vi anerkendt jf. brev af 27.07.1992, men gjort opmærksom på, at betingelsen for, at der kan udbetales erstatning på den kollektive ulykkesforsikring, som forsikrede har tegnet gennem Andelsbanken, er, at der skal være tale om stedsevarende invaliditet på mindst 2/3, som følge af et ulykkestilfælde.

Endvidere er det oplyst, at Arbejdsskadestyrelsen har vurderet méngraden til 20%, og derfor kan der ikke udbetales erstatning på A-lånsforsikringen.

I den senere tid er der truffet flere ankenævnsafgørelser, der går Topdanmark imod på dette punkt.

Dog skal vi gøre opmærksom på, at denne sag er forældet jf. forsikringsaftalelovens § 29, idet vi nu har fået oplyst gennem rådgivningsfirmaet Fuld Valuta, at forsikrede ved kendelse af 30.03.1992 er tilkendt mellemste førtidspension.

Jf. forsikringsaftalelovens § 29 forældes sagen ved udløbet af 1992 plus 2 år, d.v.s. denne sag har været forældet siden 31.12.1994, ligesom den også er forældet efter 5-årsreglen i forsikringsaftaleloven.

Vi kan derfor ikke tilbyde at udbetale erstatning."

Rådgivningsfirmaet har afslutningsvis i skrivelse af 5/1 2002 til nævnet anført:

"Vi har noteret os, at Topdanmark har anerkendt erstatningspligten den 27. juli 1992, men fejlagtigt afvist at yde erstatning.

Topdanmark har været vidende om, at denne afvisning har været forkert, men har fortiet denne oplysning overfor kunden.

Efterfølgende afviser Topdanmark nu erstatningspligten med den begrundelse, at sagen er forældet. Dette til trods for, at erstatningspligten er anerkendt, og til trods for, at selskabet fejlagtigt har afvist at yde erstatning,

Topdanmark anerkender den 27. juli 1992 erstatningspligten, og den 30. marts 1992 tilkendes vores kunde mellemste førtidspension, hvilket automatisk burde have medført, at vores kunde burde have fået udbetalt erstatning, jf. den indgåede kontrakt."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**GRUPPEULYKKESFORSIKRING Dækning** Forsikringen dækker ved en stedsevarende invaliditet (méngrad) på mindst 2/3 som følge af et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Klagerens invaliditet blev af Revalidering- og Pensionsnævnet fastsat til 2/3 den 30/3 1992. Efter nævnets opfattelse har klageren på dette tidspunkt haft kundskab om kravet. Nævnet finder herefter, at kravet har været forældet siden den 31/12 1994 som påstået af selskabet.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann